

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
 SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
 45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciunea elevului și studentului

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli prin harul Preasfântului Duh, Care S-a coborât în chipul limbilor de foc și a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, trimite, Doamne, același Duh Sfânt peste mine, robul Tău, luminează mintea mea și sădește în urechile mele Sfânta Scriptură cea insuflată de Tine, precum și toată învățătura cea bună și folositoare. Pune în mintea și inima mea duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Tale, duhul cel bun care povățuiește pe calea cea dreaptă spre înțelegerea și lucrarea a toată fapta cea bună, spre slava sfântului Tău nume, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale înțelepților Tăi Apostoli și ale tuturor sfinților. Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 21 - 27 MAI

Luni 21 MAI: SFINTII IMPARATI CONSTANTIN SI ELENA	
Utenie si Sfânta Liturghie	8.30 AM
Vineri 25 MAI:	
TAINA SFANTULUI MASLU	6.30 PM
Sâmbătă 26 MAI:	
Utenie, Sfânta Liturghie si Parastas	8.30 AM
Duminică 27 MAI: POGORAREA DUHULUI SFANT (RUSALIILE)	
Utenie si Sfânta Liturghie	8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
 917 592 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINTE NICHOLAS
 ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
 Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
 cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 7-A DUPA PASTI

In vremea aceea Iisus, ridicându-Și ochii către cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească, precum Iai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine, căci cuvintele pe care Mi le-ai dat, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ei sunt ai Tăi. Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine, Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât numai fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Iar acum vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea să o aibă deplină în ei. (IOAN 17, 1 - 13)

Iubirea sincera fata de oameni

Citind viața și petrecerea Sfântului Serafim de Sarov, vedem că la început îi ocolea pe oameni, dar mai târziu, fiind deja în vârstă de aproape 56 de ani, în urma unei vedenii - i s-a arătat Maica Domnului -, a deschis ușa chiliei sale și a început să-i primească pe toți oamenii. Astfel a devenit într-adevăr un Stareț, un călăuzitor duhovnicesc al poporului.

Sute și mii de oameni alergau la el, nenumărate suflete mergeau să afle la dânsul odihnă și să audă cuvânt de mântuire. Mulți oameni care nu puteau ajunge să-l cerceteze îi trimiteau scrisori și îi cereau ajutorul și binecuvântarea.

Cei care-l întâlneau își schimbau viața, simțeau cum Harul lui Dumnezeu se atinge de sufletul lor când Starețul se ruga pentru ei, îi binecuvânta cu semnul crucii, îi miruia pe frunte cu ulei de la candela Preacuratei și le dădea sfaturi duhovnicești.

Sfântul Serafim de Sarov îi iubea mult pe oameni, îi atrăgea prin prezența sa. Le spunea: „Dobândiți adevărata pace și mii de oameni în jurul vostru se vor mântui.”

Cunoaștem faptul că îi saluta pe oamenii întâlniți pe cale cu urarea: „Bucuria mea, Hristos a înviat!” Așadar, oricine se apropia de Sfântul Serafim de Sarov simțea această mare bucurie și dragoste care izvorau din ființa sa lăuntrică transfigurată.

Același lucru se petrecea și cu Sfântul Paisie Aghioritul, îndeosebi când a mers în Sfântul Munte, la chilia Cinstitei Cruci, lângă Mănăstirea Stavronikita și mai apoi la chilia Panagouda, în apropierea Mănăstirii Koutloumousiou. Citim în cartea redactată de ucenicul său, ieromonahul Isaac:

„De dimineața până seara Starețul primea oameni, îi servea cu obișnuita tratație athonită și jertfa mult timp stând împreună cu ei și ascultându-le problemele. Le ușura crucea, lua asupra-și durerea lor, îi sfătuia, îi dojenea, îi vindeca și chiar îi înveselea cu câte o glumă, fără să țină seama că era nedormit, flămând, însetat, obosit, bolnav.

Însă ceea ce îl durea mai mult era faptul că trebuia să-și întrerupă și să-și împuțineze rugăciunea lui nerăspândită. Ardea cu totul de dorul isihiei și al neîntreruptei comuniuni cu Dumnezeu, dar inima lui sensibilă și plină de iubire nu-i îngăduia să lase nemângâiați pe cei «osteniți și împovărați».

Astfel a reușit să îmbine cu discernământ și în chip desăvârșit slujirea aproapelui cu viața isihastă. Harisma străvederii cu care cerceta dispozițiile sufletești, dar și gravitatea problemelor celor care veneau la el - știute de cele mai multe ori chiar înainte de a i se destăinui -, precum și câteva fapte dumnezeiești erau criteriile comportării lui.

Potrivit cuvintelor Starețului, odată, când el era foarte bolnav, cineva trăgea cu insistență clopoțelul. În momentul când se pregătea să deschidă, l-a văzut la poartă pe fericitul lui Stareț, Părintele Tihon, care i-a spus: «Mă bucur că primești lume».

Foarte mare era dragostea Părintelui Paisie pentru oameni! El însuși mărturisea: „Nu rânduiesc nimic pentru mine însumi, programul oamenilor a devenit programul meu. Mai înainte mintea mea se cufunda în rugăciune, acum însă trăiesc problemele oamenilor. De multe ori tresar în somn.”

Înțelegea încă și trebuințele oamenilor care veneau să-i ceară părerea, rugăciunile, binecuvântarea și sfatul. Spunea: „«Să nu credeți că oamenii vin aici ca să-și petreacă timpul, ci pentru că au probleme mari. Iar ceea ce mă face să continui astfel este faptul că sunt ajutate câteva suflete. Eu am pornit pentru a vieții călugărește, neștiut de nimeni, dar lumea nu mă lasă. Un stareț mi-a spus: «Tu, Părinte Paisie, ai canon să primești lume și să o odihnești.» Dar cum va judeca Dumnezeu, nu știu.”

Sfântul Paisie îi iubea, cu adevărat, foarte mult pe oameni. Cine venea în preajma sa simțea înlăuntrul inimii salutul Sfântului Serafim de Sarov: „Bucuria mea, Hristos a înviat!” Există, desigur, și o mărturie potrivit căreia, la fel ca și Sfântului Serafim de Sarov, i s-a arătat Maica Domnului și i-a spus:

„Lucrul meu este să păzesc hotarele voastre și îl fac. Așa și tu, să primești oamenii fără să faci deosebire, pentru că au nevoie.” Și adaugă mai departe Părintele Isaac, autorul cărții: „Atunci Starețul s-a supus cu smerenie Maicii Domnului și a primit la porunca ei slujirea celor îndurerăți.

Astfel a reușit să îmbine cu discernământ și în chip desăvârșit slujirea aproapelui cu viața isihastă. Harisma străvederii cu care cerceta dispozițiile sufletești, dar și gravitatea problemelor celor care veneau la el - știute de cele mai multe ori chiar înainte de a i se destăinui -, precum și câteva fapte dumnezeiești erau criteriile comportării lui.

Potrivit cuvintelor Starețului, odată, când el era foarte bolnav, cineva trăgea cu insistență clopoțelul. În momentul când se pregătea să deschidă, l-a văzut la poartă pe fericitul lui Stareț, Părintele Tihon, care i-a spus: «Mă bucur că primești lume».

Foarte mare era dragostea Părintelui Paisie pentru oameni! El însuși mărturisea:

„Nu rânduiesc nimic pentru mine însumi, programul oamenilor a devenit programul meu. Mai înainte mintea mea se cufunda în rugăciune, acum însă trăiesc problemele oamenilor. De multe ori tresar în somn.”

Înțelegea încă și trebuințele oamenilor care veneau să-i ceară părerea, rugăciunile, binecuvântarea și sfatul. Spunea:

«Să nu credeți că oamenii vin aici ca să-și petreacă timpul, ci pentru că au probleme mari. Iar ceea ce mă face să continui astfel este faptul că sunt ajutate câteva suflete.

Eu am pornit pentru a vieții călugărește, neștiut de nimeni, dar lumea nu mă lasă. Un stareț mi-a spus: «Tu, Părinte Paisie, ai canon să primești lume și să o odihnești.» Dar cum va judeca Dumnezeu, nu știu.”

Sfântul Paisie îi iubea, cu adevărat, foarte mult pe oameni. Cine venea în preajma sa simțea înlăuntrul inimii salutul Sfântului Serafim de Sarov: „Bucuria mea, Hristos a înviat!” Există, desigur, și o mărturie potrivit căreia, la fel ca și Sfântului Serafim de Sarov, i s-a arătat Maica Domnului și i-a spus:

„Lucrul meu este să păzesc hotarele voastre și îl fac. Așa și tu, să primești oamenii fără să faci deosebire, pentru că au nevoie.” Și adaugă mai departe Părintele Isaac, autorul cărții: „Atunci Starețul s-a supus cu smerenie Maicii Domnului și a primit la porunca ei slujirea celor îndurerăți.